

Major František Rada

Nevyáda-li velitel konkrétní údaje zpracovatelské skupině, pak musí tato vynaložit daleko větší úsilí při zpracování zejména tím, že musí některé dílčí otázky několikrát přepracovávat. V této činnosti velitele je konkrétní řídicí práce a osobní vliv na zpracování cvičení. Zpracovatelská skupina především zpracuje koncepty vševojskové části cvičení, aby umožnila práci ostatním druhům vojsk. To je předpoklad pro klidnou a organizovanou práci všech příslušníků, kteří na cvičení pracují.

Tento způsob řízení cvičení je nejvíce náročný na zabezpečení spojení řídící skupiny s rozhodčí službou, neboť při změnách v rozhodnutí velitele je potřeba, aby rozhodčí služba byla správně řízena a usměrněna podle zámyslu cvičení.

cvičení tak, aby učební cíle a učební úkoly byly splněny. To ovšem neznamená, že rozhodčí služba bude velet za velitele.

Pro řízení cvičení určíme řídící skupinu (zvláště u dvoustranného cvičení), která je schopna operativně řídit cvičení. V řídící skupině bude velitel, nebo NS jako vedoucí skupiny, a odborní náčelníci druhů vojsk. Není výhodné, aby odborní náčelníci byli v řídící skupině a zároveň rozhodčími u náčelníků druhů vojsk, protože pak neplní funkci ani ve skupině řízení ani jako rozhodčí. Je výhodnější, aby jako rozhodčí u náčelníků druhů vojsk byli určení jiní soudruzi (i když se zvýší počet příslušníků rozhodčí služby). Je dobré pro rozhodčí službu využít příslušníků od jiného svazku a tím přispět k zevšeobecnění zkušeností. S řízením cvičení souvisí rozbor cvičení.

Je výhodné vytvořit skupinku, která zpracovává rozbor již v průběhu cvičení. Výhoda je v tom, že může zpracovat rozbor plánovitě po určitých oblastech, zaměřit se na nejdůležitější učební úkoly a tyto vyhodnotit nezávisle na rozhodčí službě z celkového hlediska a pochopitelně v širším rámci.

48

Místa velení na stupni pluku je nevhodné rozdělovat na VS a pozorovatelnu na delší dobu, protože pak neexistuje prakticky ani jedno místo velení, štáb je roztržštěn, velitel se rozhoduje prakticky sám, řada funkcionářů neví nic o situaci a tak štáb není platným pomocníkem velitele.

Bylo by výhodné, aby již u pluku měl velitel vrtulník. V soudobém boji, který probíhá na velkém prostoru, na směrech s hlubokým manévrem, s rychlými změnami situace, potřebuje velitel prostředek, který šetří jeho čas a umožňuje rychleji si ověřit situaci.

Několik slov ke spojení. V současné době máme hodně druhů spojovacích prostředků a snažíme se řadu z nich unifikovat. Tím vyvstává další problém, že nemáme dostatek frekvencí pro různé druhy spojovacích sítí a tak dochází k častému rušení. Touto otázkou by se měly zabývat hlavně výzkumné orgány, abychom se nedostali k tomu, že budeme sice mít výborné spojovací prostředky, ale nebudeme jich moci využít, protože nám nebude stačit rozsah stanic.

Taktické cvičení v zimě a zvláště za vysokého sněhu, jak tomu bylo v letošním roce, bylo vážnou prověrkou nejen lidí, ale i soudobé techniky. Máme sice výbornou techniku, ale co je platné mít techniku, když tuto nemůžeme použít. Je např. problematické zaujmout třeba palebné postavení dělostřeleckými nebo protiletadlovými jednotkami, když nemohou sjet s komunikace pro vysokou vrstvu sněhu. Ukazuje se, že by bylo potřeba pro každý dělostřelecký a protiletadlový oddíl alespoň jeden automobilní

pluh, aby byl schopen vlastními silami upravit si palebné postavení. Obdobná situace je u tankových jednotek, kde sice tankové pluchy máme, ale vozíme je pouze na autě, protože nemáme prostředek, který by pluh dal s auta dolů a udržel při upevňování na tank. Potřebovali bychom autojeřáb, jinak tankový pluh k ničemu není.

Boj v zimě probíhá za zvlášť obtížných podmínek a v daleko větší míře vyžaduje součinnost mezi jednotlivými druhy vojsk, hlavně pak mezi tankovými a motostřeleckými jednotkami. Je výhodné v zimě využívat motostřeleckých jednotek jako desantu, aby udržely tempo s tankovými jednotkami. Je třeba je vybavit dostatečným množstvím lyží, aby nedocházelo k odtržení motostřeleckých jednotek od tanků. Nedostatečně je zatím zvládnuta součinnost mezi jednotkami, které zabezpečují činnost samostatného dělostřeleckého oddílu. Ukazuje se, že je potřeba v daleko větší míře procvičovat otázky součinnosti mezi motostřeleckou jednotkou, která ochraňuje sdo a dále mezi ženijní, chemickou a protiletadlovou jednotkou a sdo na druhé straně. Tím, že posilujeme sdo, vyvstává další problém v materiální péči, jako např. stravování příslušníků zabezpečujících sdo, kteří až na protiletadlovou jednotku nemají vlastní týlové prostředky a sdo není schopen s dosavadními prostředky tyto jednotky zabezpečit; obdobně je to i se zabezpečením munice.

Nakonec chci poukázat na to, že je výhodné při taktickém cvičení zopakovat některý učební cíl, který nebyl úspěšně zvládnut.